

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2018/25/816

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer naam], appellant, woonachtig te [woonplaats], gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerster, om appellant niet toe te staan beide casus voor het vak Gedrag en Communicatie alsnog af te ronden.

I. Loop van het geding

Appellant heeft, bij ongedateerd schrijven, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 3 mei 2018. Het beroepschrift is op 17 mei 2018 en daarmee tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 24 mei 2018 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 12 juni 2018 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 6 juli 2018.

Appellant is niet verschenen, hoewel hij deugdelijk is opgeroepen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter Examencommissie, mevrouw prof. dr. B. Beersma, examiner, en dr. T.C. de Gilder, opleidingsdirecteur. Verweerster heeft haar standpunten mondeling toegelicht.

II. Standpunten in het geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende standpunten.

Appellant heeft het vak Gedrag en Communicatie het vorige studiejaar gevolgd, maar niet met goed gevolg afgerond. Toetsing van het vak geschiedt door deel te nemen aan twee werkgroepen die aan een casus werken en door het afleggen van een tentamen. Appellant stelt dat hij het vorige studiejaar voor beide casus een voldoende heeft gekregen. Hij is er daarom van uitgegaan dat hij dit studiejaar vrijstelling zou krijgen voor beide casus. Hij heeft zich daarom alleen aangemeld voor het tentamen van het vak. De deadline voor het intekenen voor het tentamen lag na de deadline voor intekenen voor het vak als geheel. Toen hem geen vrijstelling werd toegekend, heeft appellant geprobeerd zich alsnog voor de werkgroepen in te tekenen. De intekenfaciliteit voor dit vak functioneerde echter niet meer. Daarom heeft appellant zich tot de coördinator (examiner) van het vak gewend met het verzoek hem na de deadline alsnog voor de werkgroepen in te tekenen.

Bij het bekend worden van de groepsindeling, bleek appellant echter niet ingedeeld te zijn. Appellant heeft vervolgens de coördinator verzocht hem alsnog deel te laten nemen in een werkgroep. De coördinator heeft dat op 26 februari 2018 toegestaan.

Het was appellant vervolgens onduidelijk hoe hij in contact kon treden met de werkgroep. Dit was van belang, omdat de presentatie van de werkgroepen van casus 1 aanstaande was. Op het laatste moment ontdekte appellant waar de presentaties plaatsvonden. Daardoor kwam appellant pas halverwege de presentaties binnen. De coördinator van het vak heeft vastgesteld dat appellant te laat was en dat hij niet had bijgedragen aan de werkzaamheden voor casus 1. De coördinator heeft daarop appellant uit de groep geplaatst en heeft hem als beoordeling een 1 toegekend. Bovendien is bepaald dat appellant casus 2 individueel moet maken, hoewel volgens de studiehandleiding de casus behandeld moet worden door vier personen. Appellant heeft daartegen geprotesteerd, maar kreeg nul op het rekest. Appellant verwijt de coördinator van het vak te late plaatsing in de werkgroep, waardoor hij niet heeft kunnen bijdragen aan casus 1. Verder maakt hij bezwaar tegen het individueel maken van de groepsopdracht, casus 2. Appellant heeft weliswaar vroegtijdig gehoord dat hij casus 2 individueel moet maken, maar de uitleg van de opdracht is pas later, tegelijkertijd aan hem en de andere studenten gegeven. Appellant kon daarom niet eerder dan de andere studenten met de opdracht beginnen. Appellant verwijst ter ondersteuning van zijn stellingen naar de WHW 7.13, lid 3 en naar het beginsel dat eisen die aan een student gesteld worden, terug te vinden zijn in de OER of in de studiegids. In de studiegids is vastgelegd dat casus in groepsverband worden gemaakt. Er is geen alternatief opgenomen op grond waarvan een student individueel aan een casus kan werken.

Verweerster zet uiteen dat de werkgroepen waar de casus die horen bij het vak Gedrag en Communicatie worden behandeld, worden aangemerkt als practicum. Een tweede gelegenheid wordt dan binnen hetzelfde studiejaar niet geboden. De behaalde deelcijfers vervallen aan het einde van het studiejaar, waarin ze behaald zijn. Studenten die het tentamen niet met succes hebben afgerond, maar elk van beide casus wel, kunnen de examinerator het volgende studiejaar verzoeken om vrijgesteld te worden van de werkgroepen. Dat was dit studiejaar al mogelijk vanaf 11 december 2017 en niet, zoals appellant stelt, pas vanaf 13 februari 2018. Appellant had echter één van de twee casus met een onvoldoende afgerond. Dat is anders dan appellant zelf beweert. Om die reden is aan appellant in het nieuwe studiejaar geen vrijstelling verleend.

Verweerster zet uiteen dat appellant zich te laat heeft ingetekend voor het vak Gedrag en Communicatie. Intekening was tot en met 15 januari 2018 mogelijk. Appellant heeft zich op 26 januari 2018 ingetekend voor alleen het tentamen. De deadline voor het aanmelden voor de werkgroepen was 19 februari 2018. De examinerator heeft appellant op diens verzoek bij wijze van coudance op 26 februari 2018 alsnog toegelaten tot een werkgroep. Verweerster tekent aan dat zowel op Canvas als tijdens hoorcolleges de manier, waarop studenten zich konden intekenen voor de werkgroepen, bekend is gemaakt. Tussenkoms van de coördinator was volstrekt onnodig.

Omdat appellant niet had bijgedragen aan het behandelen van casus 1 en te laat was voor de presentatie is appellant van verder deelname aan de werkgroep uitgesloten. Voor casus 1 kon aan appellant geen beoordeling worden toegekend, hoewel hij wel was toegelaten. Hij heeft immers niet bijgedragen. Dat leidt tot de registratie van het cijfer 1. Hoewel appellant van de tweede werkgroep in het geheel geen deel heeft uitgemaakt, heeft hij wel de gelegenheid gekregen om casus 2 individueel te maken. Dit is appellant op 1 maart - en daarmee tijdig voor het afronden van de casus - meegedeeld. Appellant heeft wel de presentatie van casus 2 gedaan, maar de Managementsamenvatting, die ook deel uitmaakt van de casus, heeft hij nooit ingeleverd. Hij heeft evenmin gereageerd op navraag naar dat verslag door de examinerator. Vervolgens wendt appellant zich tot verweerster met het verzoek een vervangende opdracht voor casus 1 te maken en het managementverslag van casus 2 alsnog in te leveren. Verweerster wijst dat af.

III. Mondelinge toelichting verweerster ter zitting

Verweerster zet uiteen dat een student die de casus 1 en 2 met succes heeft afgerond, maar een onvoldoende voor het tentamen heeft gekregen, kan verzoeken hem vrij te stellen van beide casus in het daaropvolgende studiejaar. Bij een positief oordeel krijgt de student vrijstelling voor het maken van de casus. Appellant had echter een onvoldoende voor een van beide casus.

Appellant heeft eerst om vrijstelling van de casus verzocht, omdat hij beweerde beide casus met een voldoende afgerond te hebben. Toen appellant begreep dat hij geen vrijstelling zou krijgen, heeft hij zich alsnog aangemeld voor deelname aan een werkgroep. Omdat de deadline voor intekening al was verstreken, heeft appellant de examinator verzocht hem handmatig in te tekenen. Aan die wens is uit coulance gehoor gegeven. Vervolgens houdt appellant zich wederom niet aan de voorwaarden die gelden voor het vak.

Verweerder wijst er nog op dat appellant op verschillende punten in zijn beroepschrift onjuiste informatie verschaft. Dat betreft bijvoorbeeld de bewering van appellant dat hij geen toegang zou hebben gehad tot de informatie over het vak Gedrag en Communicatie op Canvas. Appellant had aantoonbaar wel toegang tot deze informatie. Sterker nog, aangetoond kan worden dat appellant de informatie heeft bekeken. Appellant klaagt dat hij geen gegevens had ontvangen om contact met zijn werkgroep te leggen. Dat is echter via Canvas bekendgemaakt en in een hoorcollege toegelicht. Een ander voorbeeld: appellant klaagt erover dat hij de tweede opdracht individueel heeft moeten maken in plaats van in groepsverband. Appellant heeft hier echter mee ingestemd en heeft de bijbehorende presentatie ook gehouden. Hij heeft echter het managementverslag niet ingeleverd.

IV. Overwegingen van het College

De toetsing van het vak Gedrag en Communicatie gebeurt door het afleggen van een tentamen en door deelname aan twee casus. Deze casus kunnen slechts één maal per jaar worden gevolgd. Het deelcijfer dat aan elk van de toetsen wordt toegekend, vervalt aan het eind van het studiejaar als niet het hele vak wordt afgerond. Als een student voor een van de toetsonderdelen een onvoldoende haalt, volgt hij in het nieuwe studiejaar alle onderdelen van het vak opnieuw. Vrijstellen van het maken van de casus is alleen mogelijk als beide casus met een voldoende in het voorgaande jaar waren afgesloten en na herbeoordeling opnieuw voldoende zijn bevonden. Verweerder heeft voldoende overtuigend aangetoond dat de procedure en de eisen om deze vrijstelling te verkrijgen al ruim voor aanvang van het vak gepubliceerd waren op Canvas. Appellant stelt dan ook ten onrechte en zonder bewijsstukken dat hij te laat op de hoogte is gesteld van de eisen om voor vrijstelling in aanmerking te komen. Het betoog van appellant faalt.

Voorts stelt appellant dat aan hem aanvullende eisen zijn gesteld om aan de eisen voor het vak te voldoen. Het College wijst erop dat appellant zonder meer had kunnen voldoen aan de voorgeschreven procedure door zich tijdig in te schrijven en de bijbehorende procedure te volgen. Hij had dan beide casus in werkgroepverband kunnen afronden. Verweerder heeft zich wederom coulant betoond door appellant, nadat hij uit de werkgroep was gezet, de gelegenheid te bieden alsnog aan de eisen van het vak te voldoen op een wijze die op hem is toegesneden. Het verzoek om nu toch de gelegenheid te krijgen een vervangende opdracht voor casus 1 te maken en om het managementverslag in te leveren dat hoort tot de verplichtingen van casus 2 is niet met overtuigende argumenten onderbouwd door appellant. Het verzoek van appellant is derhalve terecht afgewezen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 21 augustus 2018, door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen, dr. A.J.M. Ligtenberg, mw. drs. T. Mekking, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.